

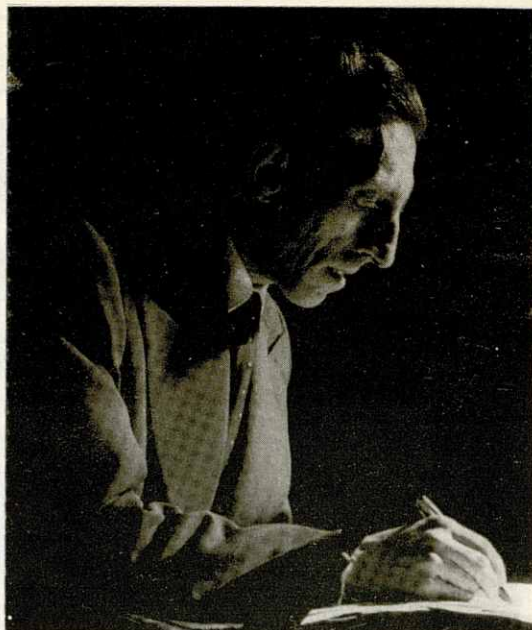
Les Orquestres de Ball

Apèndix localista (i II)

Seguint el fil de la història de les Orquestres de Ball, ara, en la seva vessant localista, acabem amb aquest article que tanca definitivament la sèrie iniciada en el nostre Butlletí per a parlar exclusivament d'una altra orquestra granollerina: la **Selecció**.

En efecte, aquesta orquestra clou el llarg període de les formacions musicals a la nostra ciutat, tan pròdiga en agrupacions dedicades a la música popular i d'entreteniment d'ençà del segle passat, com ja hem glossat en anteriors articles i que l'**Orquestra Selecció** n'és l'últim exemple a tenir en compte. D'ençà de la seva desaparició cap als anys seixanta, Granollers ja no tindria cap més orquestra d'aquestes característiques. És així, doncs, que a nivell local també s'hi manifestà el fenomen de la posta de les grans orquestres de ball, coincidint amb la resta del món. És el que succeeix arreu, inexorablement. No obstant, a Catalunya, segueixen encara algunes formacions d'aquest tipus (de 14 professors) radicades principalment a les comarques gironines, que aconsegueixen mantenir-se gràcies a la peculiaritat d'ésser formacions que tradicionalment basen llur prestigi més aviat com a cobles sardanístiques. A Granollers, però, no es així i amb la desaparició de l'**Orquestra Selecció** s'acaba el llarg període de les orquestres de ball de l'època swing (1940-1960).

La **Selecció** és fundada l'any 1944 degut a l'agru-

*El Mestre Josep M.ª Ruera
"band leader" de l'Orquestra Selecció*

pament d'uns bons professionals que resten dispersats en petits conjunts locals en aquests anys immediats a la post-guerra. Es tracta d'una autèntica selecció dels millors professors existents llavors. D'ací el seu nom. A tot el llarg d'aquesta vintena d'anys, la **Selecció** reforma periòdicament la seva estructura. Dels nou components de la primera formació arriba, a les seves acaballes, a tenir-ne vint-i-un. A la clàssica formació de "big-band" americana de catorze músics s'hi afegeix una secció de corda (violins). Naturalment, des del punt de vista de l'economia, això resulta excessiu per a les empreses que han de contractar-la oimés quan, en la davallada, comencen a sorgir les petites agrupacions, els **combos** de la nova moda, amplificats pels aparells electrònics i la microfonia imperant. D'aquesta manera s'acaba l'època daurada de les grans orquestres que desapareixen del panorama, per a sempre més, ací i a tot arreu. Més endavant es tanquen les tradicionals sales de ball que són substituïdes per la nova moda de les espaioses "discoteques", rutil·lants d'efectes lluminosos i psicodèlics que arraconen **ipso-facto** la música en viu. Ja no cal contractar músics: la música **enllaunada** pren el relleu i, per tant, les formacions orquestrals desapareixen i comencen a ésser un record. I, així, fins avui. Estem convençuts i no hi cap dubte, que l'**Orquestra Selecció** ha estat la millor de tots els temps a la nostra ciutat. Anecdòticament, hem